

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af almindelig borgerlig Straffelovs §§ 184 og 185.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1863—68.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

J. Pedersen: Det er vistnok temmelig vanskeligt paa dette Omraade at give Lovbestemmelser af en saadan Bestaendighed, at de ikke kunne gøres til Gjenstand for Misfortolkning, men jeg skjønner ikke, at det Forslag, som her foreligger, i denne Henseende rummer nogen større Fare end de nu gjældende Bestemmelser i Straffeloven, og jeg mener ogsaa, at man i den Henseende tør stole paa den stille Magt i Landet. Der vil næppe være Fare for, at virkelig Literatur eller virkelig Kunst skulle blive generet af Domstolenes Kjendelse i Genhold til en saadan Lov. De Tilføielser, der ere fætte ved den nye Lov til de gjældende Bestemmelser, og som navnlig gaa ud paa, at ogsaa Tale i den Retning fremtidig skal kunne rammes, ligesom det ikke blot er Forfatteren af den Slags Skrifter, men ogsaa Forhandleren der skulle rammes, mener jeg betegne et Fremskridt, og jeg tror derfor, man kan slutte sig til Lovforslaget. Jeg skal kun henstille, om der ikke vilde være Anledning til at tilføie til § 184 endnu en lille Bestemmelse, gigtende til at ramme Forhandlingen af Gjenstande til utugtigt Brug. Det er jo bekendt baade gjennem Bladene og ved Plakater i Vinduerne, at saadanne Sager forhandles enkelte Steder, og med det Samme, man har dette Spørgsmaal fremme, var det maaste rettest at sætte en Stopper derfor. Endelig skal jeg gjøre en ren sproglig Bemærkning. Errede Medlemmer ville vistnok indrømme, at i næstsidste Linie af første Stykke mangler der et Ord; der maa efter „eller“ indstudies „Afbildninger“, der bør staa: „Samme Straf anvendes paa dem, der offentlig eller dog for en større Kreds fremstiller, sælger, uddeler eller paa anden Maade udbreder Afbildninger af utugtige Handlinger eller Afbildninger, som skjønnes at være rettede paa Bestuerens sandfælsige Ophidselse“. Det er Afbildninger, der refereres til, og Ordet maa udtrykkelig staa der, for at det ikke skal misforstaaes. Dermed anbefaler jeg Sagen til videre Fremme.

Oyeblik: Det glædede mig at høre fra det ærede Medlems Side, at Lovforslaget har vundet hans Tilslutning, og jeg tror, at det ærede Medlem med Rette kunde udtale sig saaledes, som han har gjort. Jeg har for et Par Dage siden i et Blad set, at dette Lovforslag blev betragtet som et Forbud mod Kunst og Videnskab; det er en Betragtning, som jeg nu ikke kan gaa ind paa, og i det Hele taget skal jeg ikke komme ind paa Bladartiklen. Men paa den anden Side skal jeg gjerne indrømme, at man ved et saadant almindeligt Forslag bør se at ramme den Virksomhed, som Forbudet gaar ud paa at ramme, saa skarpt som mulig, saaledes, at der ikke lades noget Spillerum, saa at der kunde være Fare for at indbefatte under Loven Handlinger, der i og for sig ikke kunne betragtes som usædelige eller utugtige. Jeg mener at det, som det kommer an paa efter Lovforslaget, er at sætte en Dæmper paa alle Fremstillinger, som kunne være rettede paa Beskuernes eller Tilhørernes sandfælsige Ophidselse. Det er efter min Mening det, der er Pointet i Lovforslaget, hvilket ogsaa fremgaar af Motiverne. Naar de Herrer ville se f. Ex. øverst paa 2den Spalte, saa staa der: „Det maa naturligvis afgjøres af Retterne i hvert enkelt Tilfælde, om Ytringerne efter en objektiv Dom maa skjønnes at være rettede paa Beskuernes eller Tilhørernes sandfælsige Ophidselse“. Det er efter min Mening det, som det kommer an paa ved Forstaaelsen af denne Lov. Der, som der derfor i Forslaget, saaledes som det foreligger, findes Udtryk eller Forbindelser, hvorefter Handlinger, som ganske vist kunne se noget, hvad vi kalde, utugtige ud, men som netop ere rettede paa enten videnstabelige eller kunstneriske Diemed, og ikke have det Diemed at ophidses, falde ind under Lovforslaget, maa dette formentlig dog forstaaes saaledes, at de ikke skulle indbefattes derunder. Der staa i Begyndelsen af § 1: „Den der i Skrift eller Tale, offentlig eller dog for en større Kreds fremstiller utugtige Handlinger eller bruger Ytringer, der skjønnes at være rettede paa Beskuernes eller Tilhørernes sandfælsige Ophidselse“. Efter min Mening bør denne Sætning „der skjønnes at være rettede“ o. s. v. være anvendelig ogsaa paa det første Udtryk „utugtige Handlinger“, saaledes at ikke enhver Fremstilling af en nogen Figur eller Sigtende kan betragtes som en utugtig Handling, men saaledes at det bliver Diemedet, det kommer an paa. Jeg ser nu ikke rettere, end at det kan ændres med en ubetydelig Forandring, naar man f. Ex. siger: „Den der i Skrift eller Tale o. s. v. fremstiller